

בעזה"ש"ת

דברי תורה

מאת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנאמרו

בסעודת רעוא דרעוין

פרשת שמות

בעיר בארא פארק

שנת תשע"א לפ"ק

יוצא לאור ע"י

מכון מעדני מלך וויען

גליון תרל"ג

קול רנה וישועה באהלי צדיקים

בחדרת קודש ובחדוותא עילאה משגרים בזה כסא מלא ברכתא
קדם אבינו רועינו, נזר ראשינו ותפארתינו, מאור עינינו

ב"ק מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א

לרגל השמחה השרויה במעון קדשו בהולדת הנבדה
בת לחתנו הרב"ג רבי יואל ווייסמאנדל שליט"א

יהא רעווא מן שמיא שיזכה מרן שליט"א
לרות רב תענוג ונחת מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובות
בבריות גופא ונהורא מעליא עדי נזכה לשמחתן של ישראל
שיולכנו קוממיות לארצינו לקראת משיח צדקינו
ומלכינו בראשינו בב"א

להשיג אצל

מכון מעדני מלך וויען

185 Wilson St.

Brooklyn N.Y. 11211

718.388.1751.#117

דברי תורה

בסעודה שלישית פרשת שמות תשע"א לפ"ק
בעיר בארא פארק יצ"ו

למימר 'אחד' מהם לא נעדר. וגם להצין הלא הקצ"ה מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ולמה הכוכבים מיוחדים במעלותא זו שמכניסן ומוציאן בחשיבות במספר שמות.

וַנִּרְאֶה דהנה בגמרא (חולין ס:): רבי שמעון בן פזי רמי, כתיב (בראשית א-טו) ויעש אלקים את שני המאורות הגדולים, וכתיב אחריו את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן לממשלת הלילה. אמרה ירח לפני הקצ"ה, רבש"ע אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד. אמר לה לבי ומעטי עמך. אמרה לפניו רבש"ע הואיל ואמרת לפניך דבר הגון אמעט את עצמי. אמר לה לבי ומשול ציוס ובלילה וכו', לימנו צך ישראל ימים ושנים וכו'. חזייה דלא קא מיתבא דעתה, אמר הקצ"ה הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח ע"כ.

וַבֵּר ציארנו במקום אחר, דלכאורה היא פליאה עצומה, הלא

וַאֲלֵה שמות בני ישראל הבאים ממצרים וגו' (א-ה). ברש"י אף על פי שמנאן בחייהן בשמותם, חזר ומנאן במיתתן, להודיע חיבתן, שנמשלו לכוכבים שמוציאן במספר ומכניסן במספר ובשמותם, שנאמר (ישעיה מ-כו) המוציא במספר לבאם לכלם בשם יקרא (ע"ן שמור" א-ג, וזילקוט המכירי תהלים קמו בשם תנחומא) ע"כ. ויש להצין הענין הזה שהמשילם הכתוב לכוכבים שמוציאן ומכניסן בשמותם. וגם להצין למה נרמזה זאת כאן דייקא בתחלת הפרשה.

וַהֲבֵה ע"ס הקרא שם צריך ציאור, שמתחיל הנביא, שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה, המוציא במספר לבאם, לכלם בשם יקרא, מרוב אונים ואמין כח (כל הצבא אשר תראו במרום, מרוב אונים שיש לו, ושהוא אמין כח. רש"י), איש לא נעדר (אחד מהם מהצבא לא נעדר שלא יקרא בשם). ויש להצין הלא בכוכבים ומזלות שצמרום מיירי כאן, ולמה אמר 'איש' לא נעדר, הוי ליה

ג.) כתב לבאר צוה דברי התנא, מאימתי קורין שמע צערצית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן. ופריך בגמרא מכדי כהנים אימת קא אכלי תרומה משעת זאת הכוכבים, לפני משעת זאת הכוכבים וכו' ע"ש. אך זמן זה של זאת הכוכבים לעתיד לא יוכלו לדעת צו זמן קריאת שמע, דהרי לעתיד תהא אור הלצנה כאור החמה (ישעיה ל"ו), ולא יראו עוד הכוכבים עם הלצנה, שהרי לא יטרכו עוד להפיס דעתה של לצנה. ועוד דכמו שזמן הזה אין כוכבים נראים כיום מחמת אור השמש, כן יהיה לעתיד אשר לילה כיום יאיר, לא יהיו נראים הכוכבים אף בלילה, ואם כן אין זאת הכוכבים סימן לזמן קריאת שמע לעתיד לבא ודפח"ת.

ואם כן הכוכבים ניתנו מאת ה' לפיוס להלצנה על מה שציער אותה ה' זמה שנתמעטה. והנה לפי עולם גדול חשיבות מתנת הפיוס, הוי הפיוס גדול יותר, וכדי להגדיל חשיבות הכוכבים בעיני הלצנה, וגם להכיר להם טובה על מה שהם משמשים כפיוס מה', הוא קורא אותם בחשיבות, ומוציאן ומכניסן בשמותם.

והנה הכתוב אומר, הרופא לשבורי לב ומחשב לעצבותם, מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא, גדול אדוננו ורב כח, לתצונתו אין

הקצ"ה א-ל אמונה ואין עול, ואין יתכן לחשוב שעשה ה' שלא כהוגן, עד שהוצרך כפרה על מעשיו. אך הענין הוא, דבאמת אין עול בכפו של הקצ"ה אשר אין חקר לתצונתו, ואם הוא עשה כן, צודאי שזהו המעשה האמיתי הראויה לעשותה. אך צהיות שהירח טענה, הואיל ואמרתי לפניך דבר הגון אמעט את עצמי, וכל מה שטרח ה' להפיס דעתה לא עלתה לו, והירח חושבת כזיכול שעשה ה' עול, אף על פי שהיא טועה בדעתה, מכל מקום הרי חסר ה' צנקיון כלפיה, ויש חיוב לזאת גם נגד ידי הצריות, וכמו שאמרו צירושלמי (שקלים ג-ב) צתורה וצנציאים וצכתוצים מצינו, שצריך אדם לזאת ידי הצריות כדרך שצריך לזאת ידי המקום, צתורה דכתיב (צמדנר לב-ב) והייתם נקיים מה' ומישראל ע"כ. על כן אמר ה' הציאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח. (עיין שמן ראש ח"י פ' מטות שז:).

אמונה צרש"י על התורה שם כתב, ואת הכוכבים, שבשציל שמיעט את הלצנה הרבה זבאה להפיס דעתה ע"כ. ומקורו צמדנר רבה (שם ו-ד) אמר הקצ"ה הואיל והלצנה זו מיעטה עצמה להיות שולטת בלילה, גזר אני עליה, בשעה שהיא יוצאת שיהו הכוכבים יוצאין עמה, בשעה שהיא נכנסת יהו הכוכבים נכנסין עמה ע"ש. וצאגדות מהר"ט (צרכות

קרטון, ועל כל קרטון וקרטון צראתי לו שלשים גסטרא, ועל כל גסטרא וגסטרא תליתי צו שס"ה אלפי רצוא כוכבים כנגד ימות החמה, וכולן לא צראתי אלא בשצילך, ואת אמרת עוצתני ושכחתני ע"כ.

[וכתב] צספר תקופת החמה וצרכתה להג"מ יחאל מיכל טוקאינסקי ז"ל (ירושלים תשי"ג), שמספר הכוכבים לפי זה הם מספר מצהיל של 1,064,340,000,000,000 (1 טריליון 64340 ביליון). וכל צבא השמים הכציר והעלום הזה הוא רק צרקיע הראשון בצלצד וכו'. ואם צמשך שצעת אלפי שנות העולם נולדו ויולדו צכל שנה ושנה אלפים מיליון נפש (כמספר צני האדם הנמנאים כיום), וכל ילוד וילוד ינחל ש"י עולמות (כמאמר חז"ל), כולם יחדיו אינם אלא חלק אחד מאלף ממספר עולמות הכוכבים האלה שצרה הצורה יתצ"ש צרקיע הראשון וכו' ע"ש].

ואם כן מהכוכבים הללו יוכל האדם הנשצר ליקח חיוק שלא עוצו ה' ולא שכחו, והקצ"ה רופא לצצורי לצ ומחצש לעצבותם, צמה שנותן צבונה להאדם שיתצונן שמונה מספר לכוכבים ולכולם שמות יקרא, וכל זה לא צראתי אלא בשצילך, הרי כמה חשוצים אנתנו צעיניו, וצודאי שאינו שוכח אותנו גם לרגע. ולא עוד אלא

מספר (תהלים קמו-ג). וצפשוטו של מקרא כוונת הכתוב ומחצש לעצבותם, שעושה תחצושת להעציר העצצון שצלב, ולמלא אותם צשמחה וגיל. והרה"ק רצי צונס מפרשיסחא זי"ע פירש, כי עצצות מדה מסוכנת מאד, וההצדל צין לצ נשצר לעצצות הוא כחוט השערה, ומכיון שהקצ"ה מחצצ לצ נשצר, הרי הוא חוצש את העצצות כמו צצית האסורים, שהלצ נשצר לא יציאנו לידי עצצות, אלא תהיה מתוך שמחה (הוצא צקול שמחה צלקוטים). אמנם אחתי יש להצין הקשר עם הכתוב שלאחריו, מונה מספר לכוכבים וגו', אשר לכאורה שני עניינים נפרדים המה.

וצראה, כי מהכוכבים יוכל כל אחד לקבל חיוק ועידוד על השגחת ה' עליו, והוא על פי מה שאמר חז"ל (צרכות לצ): ותאמר ליון עוצני ה' וה' שכתני (ישעיה מט-ד), היינו עוצבה היינו שכוחה. אמרה כנסת ישראל לפני הקצ"ה, רצונו של עולם אדם נושא אשה על אשתו הראשונה, זוכר מעשה הראשונה, אצל אתה עוצתני ושכחתני. אמר לה הקצ"ה, צחי שנים עשר מזלות צראתי צרקיע, ועל כל מזל ומזל צראתי לו שלשים חיל, ועל כל חיל וחיל צראתי לו שלשים לגיון, ועל כל לגיון ולגיון צראתי לו שלשים רהטון, ועל כל רהטון ורהטון צראתי לו שלשים

שמתצוין האדם, כי מונה מספר לכוכבים, כמה רצני רצות מספרים הוא קורא להכוכבים, שניתנו לפיוס להרגיע את הלצנה, ולא רק שקורא אותם במספר, אלא לכולם שמות יקרא, כל אחד בשמו הפרטי יכונה, ומזה יכיר כי גדול אדונו ורצ כח ולתצונתו אין מספר. אם כי לעיני צפר יתכן שהדברים נראים לנער ומכאוב, אי אפשר לנו להשיג תצונת ה', אשר מאד עמקו מחשבותיו, ומאתו לא תלא הרעות. — וזוה יוצן גם הכתוב, שאו מרוס עיניכם וראו מי צרא אלה, המוילא במספר צאס לכולם צס יקרא, ואס ככה היא צכוכבים, יוכל כל אדם ליקח חיזוק ועידוד לעצמו, מרוב אוניס ואמיץ כח, 'איש' לא נעדר, אין גם איש אחד שיהיה נעדר מהשגחתו, אם משגיח על כוכב מכל שכן על האדם.

והצד צמן ששמש ההללחה זורחת להאדם, זהו מתואר צס 'יום', ולעומת זה צמן שעובר על האדם זמניס קשים, זהו מתואר צס 'לילה'. וכמו שפירשו (מהליס קיד-צ) ממזרח שמש עד מצואו מהולל שס ה', הן כשזרחת שמש ההללחה, והן צעת שקיעת החמה, אנו מהלליס את שס ה'. ולכן זמן הארת הכוכבים היא צלילה דייקא, צעת שאור הצלחתו שוקע, או יציט על הכוכבים שמוציאן ה' במספר וצשמות, וממנה יקבל

כל אלו הכוכבים ניתנו כדי לפייס אחד מהנצראיס, כי חס ה' לכבודו שלא יחלש דעתו על מה שנתמעט. ואס כן הוא הנהגת ה' לגצי דומס שאין צו חיים, מכל שכן לאדם שנצרא צללס דמות תצניתו, מוצחר הצריאה, צודאי שלא ינערו ה', ולא יחליש דעתו, ועל כרחו שכל מה דעציד רחמנא לטב עציד.

אמונם החיזוק עוד יתירה, כי רצני רצות כוכבים אלו אינס רק 'מספר' רצ של כוכבים, אלא לכל אחד יש 'שס' מיוחד, וצשעה שמכניסס ומוציאס יש השגחה על כל אחת מהס לקוראו צשמו המיוחד לו. ומצואר צרמז"ס (ה' יסודי המורה ג-ט) שכל הכוכבים והגלגליס כולן צעלי נפש ודעה והשכל הס, והס חיים ועומדיס ומכירין את מי שאמר והיה העולם, וכל אחד ואחד לפי גדלו ולפי מעלתו משצחים ומפאריס ליוצרס כמו המלאכים וכו' ע"ס. ואס לכוכבים הללו יש השגחה מיוחדת על כל אחת מהס, מכל שכן האדם מוצחר הצריאה, שפח צו נשמת רוח חיים חלק אלקי ממעל, צודאי שה' רואה מצבו, ומאתו לא תלא הרעות, וכל מה דעציד רחמנא לטב.

וזהו שאמר, הרופא לשצורי לצ ומחצש לעצבותס, וצמה הוא רופא ומחצש השצורי לצ, צמה

לעולם הבא כולו הטוב והמטיב. והקשה בצל"ח שם דאיך קאמר כולו הטוב והמטיב, הא לא יהיה רע כלל בעולם. והציא שם בשם גדול אחד לפרש, דאנחנו מאמינים שהקב"ה מקור הטוב ומאתו לא תלא הרעות, ומה שנדמה לעיינו שהוא רע, הוא רק משום שאנחנו בחושך וטח מראות עיינינו להציץ שזה טובה גדולה, ועל כן נחוס איש גם זו אמר על כל מה שאירע לו גם זו לטובה (מעניית כא.). כי האמין באמונה שלמה שבדאי הוא טוב. אבל כאשר נוכח שהקב"ה יוציא אותנו מאפילה לאורה, אז נראה למפרע שכל הנרות והתלאות שעברו עלינו אשר דמינו שהמה נרות מרות מאוד, הכל היו טובות גדולות. וזה שאמרו לעתיד כולו הטוב והמטיב, אז נראה שהכל היו טובות עזומות ולא היה רע כלל, רק עכשיו שאנחנו בגלות ובחושך נדמה לנו שהוא רע, על כן אנחנו מזכיקין על הטוב צפני עזמו ועל הרע זרחה צפני עזמו עכ"ד. וזה שאמר 'דמינו אלקים', ר"ל אם כי נדמה לעיינינו שהוא אלקים מדת הדין, שלעייני צער נראה שהוא רע מאוד, אבל 'חסדך בקרב היכלך', תוכו רצוף אהבה וחסד, וטובו של הקב"ה גנוז בגויה ע"ש.

וע"ז זה ממשין הכתוב, כשמך אלקים, כאשר אתה משתמש עמנו בשם 'אלקים' מדת הדין, כן תהלתך על

חיזוק ועידוד זמננו, שלא נסתרה דרכו מה', ולא יאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני.

והנה זשיעבוד מצרים עברו רצני רצות ישראל זמשך כל השנים הללו צעוני וצנער, עד שחמשים עלו צני ישראל מארץ מצרים (שמות יג-יח), ודרשו זמדרש תנחומא (זשלה א) יש אומרים אחד מחמשה, ויש אומרים אחד מחמשים, ויש אומרים אחד מחמש מאות, ויש אומרים אחד מחמשת אלפים ע"כ. ויתכן לחשוב שהיה בזה זמן של הסתר פנים צלי השגחה עליונה, על כן התחיל פרשה זו של גלות מצרים, ואלה שמות צני ישראל, להודיע חיצתן שנמשלו לכוכבים שמוציאן ומכניסן זמספר וזשמותם, וממנה ילמד כי מרוב אונים ואמין כח, גם איש לא נעדר, והכל עבר בהשגחה נפלאה מלמעלה לטובתן.

ובי"קו"ז (קסז) מסמין לכאן הכתוב, כשמך אלקים כן תהלתך על קצוי ארץ, זדק מלאה ימיך (מהלים מח-יא). וצריך ציבור. ונראה דהנה בהקדמת שו"ת קול אריה (אות ז) כתב לפרש הקרא, דמינו אלקים חסדך בקרב היכלך (מהלים מח-י), כי חז"ל (פסחים ג.) אמרו, לא כעולם הזה העולם הבא, העולם הזה על צשורות טובות אומר צרוך הטוב והמטיב, ועל צשורות רעות אומר צרוך דיין האמת,

משאר המלות, עד שמוכרין ספר תורה לישא אשה (מגילה כו.), וכל געגועי בני אדם הוא לזכות לבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמלות, עד שמי שאין לו בנים חשוב כמת, וכמו שאמרה רחל (בראשית ל-ב) הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי (נדרים סד.). ועיקר השעשועין בחיי האדם, הם בנין כשמילי זיתים סביב לשלחן, הנה כי כן יצורך גבר (מהללס קכח-ג). לא כן במצרים, שם התעסקו ישראל במנוה זו רק כדי להמשיך שלשלת הזבח מהאבות הק', בלי שום פנייה ותועלת גשמי, הם ידעו מהגזירה של ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה, הבנים הנולדים לא יהיה להם גם יום אחד טוב במשך כל ימי חייהם, מעת לידתם עד יום מותם, והאבות ינטרכו להסתכל בצער בניהם יום יום. ומה גם כאשר גזרו כל הצן הילוד היאורה תשליכוהו (א-כג), ובגירת המילדות, אם צן הוא והמתן אותו (א-טו), מהו התועלת לעסוק בצרייה ורבייה, לראות בלידתם ובצערם ובמותם יחד.

אמונם בני ישראל לא עשו חשבונות, המה מוכנים לעשות מה שנצטוו, וה' יעשה אחר כך הטוב בעיניו, ובהדי כבשי דרחמנא למה לן. מאז דמפקדת איצעי לך למיעבד, ומה דניחא קמיה קודשא בריך הוא לעביד (ברכות י.). ואם לא יזכו לראות נחת מצניהם בעולם הזה, מכל מקום יזכו

קצו ארץ, אנו מודים ומנהלים אותך על החסד שגנוח בתוכו, כי נדק מלאה ימינך, דאיתא ברש"י (תענית ת.) לדקה הוא חסד, ונדק הוא דין ע"ש. וגם כאשר אתה משתמש במדת הדין של נדק, גם בזה מלאה ימינך, מה שנראה לדין הוא מלא חסד מזרוע הימין. ולכן בתחלת פרשת השיעבוד של מצרים, מסמיך לכאן המדרש פסוק זה, שזוה התחזקו ישראל עמנם בהיותם צעוני ובשפלות, שהאמינו כי בתוכו ופנימימותו הכל הוא לטובה.

עוד מצינו בפרשה זו ענין שיש בו מוסר השכל, הן ידועים דברי הזוהר הק' (ח"ג קסג.) זכאה דרא דא מכל דרין דעלמא ע"כ, שדור מרומם צמעלות כמו שהיה דור המדבר לא יהיה עוד עד ציאת הגואל, שזכו לקבל את התורה מפיו של הקב"ה, וזכו להראות באצבע זה אל-י ואנוהו. ואיתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק מ) שלא שלטה בהן רמה ותולעה ע"ש. ויש להבין במה זכו דור הזה להתעלות יותר משאר כל הדורות. וכמו כן בפרטיות, שצדור זה נתגלה נשמתו של משה נותן התורה לישראל, אשר לא קם נביא עוד בישראל כמשה, במה זכו אבותיו דייקא להוריד צן כזה לעולם, יותר משאר בני דורם.

וגראה להנה מנות פריה ורבייה היא מנוה רבה מאד יותר

הבא שכיון שאינם נולדים אינן באין לעולם הבא] פרעה הרשע ספק מתקיימת גזירתו ספק אינה מתקיימת, אתה נדיק צודאי שגזירתך מתקיימת, שנאמר (איוב כג-כח) ותגור אומר ויקס לך. עמד והחזיר את אשמו, עמדו כולן והחזירו את נשותיהן. ואמר רב יהודה בר זבינא עשה לו מעשה ליקוחין, הושיבה צאפריין, ואהרן ומרים מרקדין לפניו, ומלאכי השרת אמרו אם הבנים שמחה ע"כ. ואם כן מה שכל הדור ההוא בא לעולם, גרמו אבותיו של משה, צמה שעמרם החזיר את יוכבד, ועל כן זכו הם עוד יותר, שהעמידו את משה ששקול משה כנגד כל ישראל, וכמו שאמרו (שהש"ר א-סד) ילדה אשה אחת צמורים ששים רבוא צכרם אחת, זו יוכבד שילדה את משה ע"כ. וכמאמרם (תנא דבי אליהו זוטא י) הנושא אשה לשם שמים, סוף שיצאין ממנו בנים שמושיעים את ישראל ע"ש.

וידבר זה ללמד בא על מאמרם (מד"ר דברים ד-ה) שהקצ"ה אומר שמעו לי שאין אדם שומע לי ומפסיד ע"כ. וכאשר אמר עמרם לשוא אנו עמלים, צעמלנו אלו הבנים, הראה לו ה', אשר לא רק שאין עמלו לשוא, אלא צן זה יעמוד למושיען של ישראל, שיגאל את כולם ממצרים וינחיל להם תורת ה'. ושוב כאשר נולד משה והטילוהו לים, עמד אציה וטפחה למרים על ראשה, אמר לה

לזה בעולם הבא, וכמאמרם (סנהדרין קי:) קטן מאימתי בא לעולם הבא, חד אמר משעה שנולד, רבינא אמר משעה שנזרע [משעה שנקלט הזרע צמעי אשה, אפילו הפילה אמו וגמחה, יש לו חלק לעתיד] וכו' ע"ש. ואין הקצ"ה מקפח שכר כל צריה, ולכן דור הזה שהורתם ולידתם היתה צמירת נפש צפועל, צכוונה רצויה צלתי לה' לצדו, צנים כאלו מתעלים ציתר שאת ויתר עז, וזכאה דרא דא מכל דרין דעלמא.

ובפרטיות היתה זאת עוד יותר אלל אבותיו של משה רבינו, שאמר הכתוב (צ-א) וילך איש מצית לוי ויקח את בת לוי. ואמרו חז"ל (סוטה יב) להיכן הלך, אמר רב יהודה בר זבינא שהלך צענת בתו. תנא עמרם גדול הדור היה [והיו הכל נשמעין לדצריין], כיון שגזר פרעה הרשע כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אמר לשוא אנו עמלין, עמד וגירש את אשמו. עמדו כולן וגירשו את נשותיהן. אמרה לו בתו, אבא קשה גזירתך יותר משל פרעה, שפרעה לא גזר אלל על הזכרים ואתה גזרת על הזכרים ועל הנקיות [שלא יולידו לא זכר ולא נקיצה], פרעה לא גזר אלל בעולם הזה [שנולדים ומתים וחוזרים וחיים הן לעולם הבא] ואתה בעולם הזה ולעולם הבא [אתה גזרת בעולם הזה ובעולם

בתי היכן נבואתיך (סוטה יג.), שלפי ראות העין הטלתו להיאור הוא סופו של משה, ואדרבה משם נמחה ישועתו, ותשלח את אמתה ותקחה.

ולשמות חתן וכלה יש להוסיף, כי המילדות העבריות אלו היו שפרה ופועה (א-טו), וברש"י שפרה זו יוכד (סוטה יא:), וגזר עליהן פרעה, אם בן הוא והמתן אומן, ולא עשו כאשר דבר עליהם מלך מצרים, ותחיינן את הילדים, שהיו מספקות להם מזון ומים (שם). ואבות כאלו המחיות נפשות ישראל, שכרם ישולם מה' להעמיד בעצמם דורות ישרים ומבורכים. ויהי כי יראו המילדות את האלקים, ויעש להם בתיים (א-ב), וברש"י בתי כהונה ולויה ומלכות (סוטה יא:). ודבר זה היא נצחי, שבתים בעלי חסד מקיימים בתיים נאמנים בישראל לשם ולתפארת.

ובסיום הדברים אסיים במאמר נפלא, מה שכתב באסיפת זקנים (להג"ר נתן פסק ז"ל) עמ"ס זכרות, במאמרם הנ"ל היינו עוזבה היינו שכוחה, דהנה מי שיש לו אשה בעלת מעלה ויש בה גם חסרונות,

ויש לו ממנה עתים לטובה ועתים כעס ומכאובות, ואחר כך גמר אומר לגרשה, יהיה באפשר כי ישכחה ולא תעלה עוד על לבו, הגם כי לא טוב היות אדם לבדו, צחר לו לשבת גלמוד מהיות כל ימיו מכאובים וכעס. אמנם כאשר לא יאבה לשבת גלמוד ויקח אחרת, וישיג אשה רעה מרשעת שאין בה רק חסרונות, זאת תהיה הנלחה גדולה לראשונה, כי אז יתאונן תמיד מה עשיתי לגרש אשת נעורי. כן הדבר אל לנו, כי צהייתנו בארץ ישראל היה להקצ"ה כביכול מסבתנו עתים מתחלפים, עד כי שלח אותנו מפניו כמאמר הנביא (ירמיה טו-א) שלח מעל פני וינאלו, ומאז והלאה אנחנו עוזבים ונטושים, וזה רק בעבור כי הקצ"ה לא לקח אחרים. אמנם ינסה נא על זמן קצר לקחת לו אחרים, והיה הולך עמהם לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ודאי היה קובל כביכול להשיב את נדחינו, כי יראה ההצדל ציינו וכו', וזה אמת עוזבתנו ולא נסית באחרים ועבור זה ח"ו שכחתי. והוא מקיים שם, ושמעתי מצנו ר"מ ע"ה כי אמר דבר זה לפני מרן הקדוש מקאצק זללה"ה ואמר קאלוס עכ"ד.

נתנדב ע"י ידידינו
מוה"ר ר' זלמן לייב ווייס הי"ו
לרגל השמחה השרויה במעונו
בנישואי בתו תח' למז"ט

נתנדב ע"י ידידינו
מוה"ר ר' יואל ווייס הי"ו
לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת בנו למזל טוב

נתנדב ע"י ידידינו
מוה"ר ר' שמואל יוסף בויער הי"ו
לרגל השמחה השרויה במעונו
בהולדת בתו למזל טוב

הרוצה לנדב להוצאת הגליון יפנה
להר"ר יואל ברא"ש פייערווערקער הי"ו
718.387.5770

יום ד' וארא תשע"א

"לקראת שבת לכו ונלכה"

בשמחה רבה הננו בזה להודיע שאי"ה תתקיים

"שבת התוועדות"

לכל אנשי שלומינו, חברי קהלתנו, ותלמידי ישיבתנו הק' בראשות אלופינו ומדריכינו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בשב"ק פ' בשלח - שבת שירה הבעל"ט

במלון המפואר

Stamford Plaza Hotel

Stamford, Connecticut

ומבקשים אנו מכל מי שרוצה להשתתף, שירשים עצמו אצל העסקנים במוקדם האפשרי, ועכ"פ לא יאחר מיום ה' פ' בא, כדי שנוכל לסדר הכל עצהיו"ט

וועד איחוד האברכים דקהל עדת יראים

מען קען אריינפעקסן די אפליקעישאן 347-521-2696

אדער איבערגעבן פאר די עסקנים:

מאנסי	בארא פארק - בית הכנסת -	וויליאמסבורג
צבי אלימלך גרינפעלד 845.494.0945	אברהם ברייער 917.804.4856	משה גראוינגער 917.881.6448
יודא באדאנסקי 845.642.0208	ברכת אברהם - לייבוש דרוכמער 347.351.0734	משה יוסף הלוי האפפמאן 718.208.3745
לעיקוואד יצחק דייטש 347.242.4843	זכרון יהודה - מאיר הערש בערגער 917.865.3455	ישעי' פריעדמאן 347.742.7888
		לייב ראזענבערג 917.440.1929

מרת עדת יראים ויני

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
- מאנסי -

הננו בזה להודיע

שכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ישבות אצלינו

בשב"ק פ' וארא הבעל"ט

מנחה וקבלת שבת

בשעה 4:40

בבית מדרשינו 22 Ronald Drive

באטע בליל שבת קודש

בשעה 9:00

בבית ידידינו הרבני הנגיד מוה"ר שמואל באדאנסקי הי"ו

11 Lenore Ave.

תפלת שחרית

בשעה 9:00

בבית המדרש תורת חמ"ד ד'נייטרא 21 Park Lane
לרגל שמחת חולדת הבת אצל הרה"ג רבי יואל ווייסמאנדל שליט"א - חדב"ן

מנחה ושלוש סעודות

בשעה 4:30

בבית מדרשינו 22 Ronald Drive

הגבאים